

Сьогодні схилиємо голови у скорботі, адже 10 років тому, 12 листопада 2009 року, перестало битися серце голови Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України 2000-2009 років Є.В.Юрківського (1960-2009).

Ми часто згадуємо Євгена, звіряємо свою щоденну профспілкову діяльність з його напрацьованими в минулому стилем та досвідом профспілковця.

Інакше й не може бути, бо Євген Юрківський був та ще багато років залишатиметься для нас справжнім лідером, громадським діячем, еталоном безкорисливого служіння людям,

щирим надійним другом, котрий залишив після себе стільки добрих справ, котрі ми обов'язково продовжуватимемо.

Профспілкова спільнота освітян Тернопілля пам'ятатиме його саме таким, яким змалював у своїй поезії «Спомин про шляхетну людину» поет-освітянин Василь Цибак:

Він здатен був з нас видобути слово,

Підняти на незнану висоту,

Вчинити так, щоб з промінця малого

Світло розлилось і прогнало тьму.

У скелі вмів струмку знайти дорогу,

Вивільнюючи воду з-під камінь,

Потоком спільним підіймати вгору,

Був благодатним джерелом усім.

Для нас був ладен вивернути гори,

Між душ зріділих зводити мости,

І ніщо в світі, навіть власне горе,

Ці диво-плани не змогли б змести.

Та смерть свою, мабуть, не передбачив,

Чи не надав належної ваги?

Лиш відчайдушно глянувши їй в вічі,

Промовив з жалем: «Раз пора, пішли...»

Осиротіла «Освітянська скриня»,

Позбавилась дбайливої руки.

В жалобі вся тепер її родина

За тим, хто іншим тут збирав скарби.

Як працівник, він вартий нагороди,

Бо ближньому вирівнював шляхи.

Плече підставить не впускав нагоди –

Такі, як він, - промінчик сонця між пітьми.

А ці рядки, як спомин-дзвін про тебе,

Наповнені подякою сльози.

Про тебе пам'ять, друже наш Євгене,

Час пересилить й житиме віки!

Прес-центр обласної організації